

Arrestnummer C1 1040 / 2015
Repertoriumnummer 2015 / 2015 / 333
Datum van uitspraak 23 juni 2015
Notitienummer griffie 2014/NT/992 [REDACTED] + 0A
Notitienummer parket-generaal 2014/PGG/3326 2014/VJ11/992

Hof van beroep Gent

Arrest

zesde kamer
correctionele zaken

Aangeboden op 25 JUNI 2015
Niet te registreren Anja WILLEMS Ea. inspecteur a.i.

COVER 01-00000202408-0001-0012-01-01-1

6

2014/PGG/3326 - 2014/VJ11/992

Not.nr. BG.55.L2.001358/14

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

nr. 1113

[REDACTED] [REDACTED]
geboren te Tunis (Tunesië) op 22 mei 1984,
van Tunesische nationaliteit,
voorheen wonende te 8370 Blankenberge, [REDACTED]
thans zonder gekende woonplaats;

thans aangehouden en opgesloten in de gevangenis te Rome(Italië)

beklaagde

PAGE 01-00000202408-0002-0012-01-01-4

Verdacht van:

Te Blankenberge en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 18 juni 2009 tot 12 maart 2014:

Bij inbreuk op artikel 76 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, sedert minder dan tien jaar uit het grondgebied teruggewezen of uitgezette vreemdeling die het Rijk binnenkomt of er verblijft zonder bijzondere machtiging van de Minister, *namelijk door Ministerieel Besluit de dato 15 juni 2009 dat hem ter kennis werd gebracht op 18 juni 2009, zonder een bijzondere machtiging vanwege de Minister van Justitie in het Rijk,*

WETTELIJKE HERHALING IN HOOFDE VAN DE VERDACHTE

Met de omstandigheid dat de verdachte zich bevindt in staat van wettelijke herhaling, gezien de nieuwe felten werden gepleegd na een veroordeling tot een gevangenisstraf van ten minste 1 jaar en voordat 5 jaren zijn verlopen sinds de straf is ondergaan of sinds zij verjaard is, namelijk bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis/arrest van de correctionele rechtbank van Brugge de dato 05 maart 2009 waarin hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 3 jaren en een geldboete van 1000 euro, met uitstel 3 jaren voor 1/2, wegens:

verdovende middelen : bezit zonder vergunning : verkoop / het te koop stellen : handel een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging

* * *

Bij **vonnis** van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, 17e kamer, sectie correctionele rechtbank d.d. **15 oktober 2014**, op tegenspraak gewezen, werd als volgt beslist:

Verklaart de tenlastelegging bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, zich in **staat van wettelijke herhaling** bevindende, tot:

een **gevangenisstraf van ÉÉN (1) JAAR**
en
een **geldboete van HONDERD EURO (100,00) EUR.**

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1992, zoals laatst gewijzigd door art. 2 en 3 van de wet van 28.12.2011, voormelde geldboete met **vijftig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **ZESHONDERD EURO (600,00) EUR.**

PAGE 01-00000202408-0003-0012-01-01-4

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **ÉÉN (1) MAAND**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR + 50 decimes = HONDERDVIJFTIG EURO (150,00) EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikel 29 al. 1 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot de kosten van het geding, in totaal begroot op **HONDERD ACHTENDERTIG EURO EN ZESTIG CENT (138,60) EUR**.

* * *

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

28 oktober 2014 door de beklaagde [REDACTED] tegen alle schikkingen;

29 oktober 2014 door het openbaar ministerie tegen alle schikkingen;

* * *

Gehoord in openbare terechtzitting in het Nederlands:

het openbaar ministerie in zijn vordering uitgebracht door advocaat-generaal Francis Desterbeck;

de beklaagde [REDACTED] in zijn middelen van verdediging vertegenwoordigd door meester Stijn Leliaert, in plaats van meester Johannes Baelde, beiden advocaat te Brugge;

* * *

┌ PAGE 01-00000202408-0004-0012-01-01-4 ┐

1. Procesrechtelijk

1.1

De hoger beroepen door de beklaagde ingesteld op 28 oktober 2014 tegen alle schikkingen te zijnen laste en door het openbaar ministerie ingesteld op 29 oktober 2014 tegen de genoemde beklaagde, tegen het op tegenspraak gewezen vonnis van 15 oktober 2014 van de 17de kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie correctionele rechtbank zijn tijdig en regelmatig naar vorm. Deze hoger beroepen zijn ontvankelijk.

1.2

De zaak werd bij de eerste rechter aanhangig gemaakt ingevolge dagvaarding door het openbaar ministerie.

De feiten omschreven in de tenlastelegging zijn strafbaar met correctionele straffen en behoren tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank.

1.3

De tenlastelegging dient ingevolge louter materiële vergissing te worden verbeterd als volgt: "Bij inbreuk op artikel 76 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, het Rijk te zijn binnengekomen of er te hebben verbleven zonder bijzondere machtiging van de Minister, als vreemdeling, die sedert minder dan tien jaar uit het grondgebied werd teruggewezen of uitgezet, namelijk door Ministerieel Besluit de dato 15 juni 2009 dat hem ter kennis werd gebracht op 18 juni 2009".

Waar hierna sprake is van de tenlastelegging dient deze te worden gelezen en begrepen zoals hier verbeterd.

De beklaagde werd hiervan in kennis gesteld en heeft zich daarop aldus kunnen verdedigen.

1.4

De strafvordering is niet vervallen door verjaring.

2. De feiten en schuldvraag

De eerste rechter heeft in het bestreden vonnis de feitelijke gegevens die aan de basis liggen van de strafvordering tegen de beklaagde correct weergegeven, zodat het hof deze uiteenzetting overneemt.

Gelet op de beoordelingsgegevens van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting alhier door het hof zijn de feiten voorwerp van de tenlastelegging lastens de beklaagde bewezen gebleven.

Het hof verwijst dienaangaande naar de motieven terzake vervat in het bestreden vonnis. De door de beklagde ontwikkelde middelen en argumenten werden door de eerste rechter correct en gemotiveerd weerlegd. Het hof treedt de motieven van de eerste rechter met betrekking tot de schuld van de beklagde bij, neemt deze over en maakt ze tot de zijne.

Het hof laat nog opmerken wat volgt.

De beklagde werd naar aanleiding van feiten van intrafamiliaal geweld in een ander dossier (BG.43.L2.001348/2014) van zijn vrijheid beroofd op 11 maart 2014.

De politiediensten stelden vast dat de beklagde over geen enkel verblijfsdocument en/of identiteitsbewijs beschikte en maakte een 'administratief verslag vreemdelingencontrole' over aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

De Dienst Vreemdelingenzaken deelde bij fax van 11 maart 2014 aan de politiediensten mede: "Betrokkene is het voorwerp van een ministerieel besluit van terugwijzing ... van 15.06.2009, waardoor betrokkene de toegang tot het grondgebied van België wordt verboden voor een periode van 10 jaar en waarbij hij het grondgebied van België, ... dient te verlaten Deze maatregel is niet opschortend noch opgeheven. Dit verbod is van kracht tot 14 juni 2019. Betrokkene mag zich dus niet op het Belgische grondgebied bevinden. Door zijn aanwezigheid op het Belgisch grondgebied pleegt hij inbreuk. De procureur des Konings dient hiervan op de hoogte te worden gebracht, opdat hij zou kunnen worden vervolgd voor inbreuk op de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Er zal vandaag geen enkele andere maatregel getroffen worden door de Dienst Vreemdelingenzaken: indien hij niet vervolgd wordt op grond van een inbreuk op de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient voormelde persoon vrijgesteld te worden. Hij moet gevolg geven aan de verwijderingsmaatregel die deel uitmaakt van het Ministerieel Besluit van terugwijzing van 15.06.2009".

De beklagde wordt vervolgd voor een inbreuk op artikel 76 Vreemdelingenwet.

Artikel 76 Vreemdelingenwet stelt: "De sedert minder dan tien jaar uit het grondgebied teruggewezen of uitgezette vreemdeling die het Rijk binnenkomt of er verblijft zonder bijzondere machtiging van de Minister, wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van honderd euro tot duizend euro" (eigen onderlijning door het hof).

Bij vonnis van 5 maart 2009 van de correctionele rechtbank te Brugge werd de beklagde veroordeeld tot o.m. een gevangenisstraf van 3 jaren en een geldboete van 1.000,00 EUR (x 5,5 = 5.500,00 EUR) (vervangende gevangenisstraf 3 maanden) met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende drie jaren voor de helft van de geldboete wegens (als dader/mededader) inbreuken op de drugwet, namelijk bezit en verkoop van cocaïne met de verzwarende omstandigheid dat de feiten gepleegd werden als daden van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging.

Bij Ministerieel Besluit van terugwijzing 15 juni 2009, aan de beklaagde betekend op 18 juni 2009, werd de beklaagde teruggewezen en werd hij gelast het grondgebied van het Rijk te verlaten met verbod er gedurende tien jaar terug te keren, op straffe van het bepaalde bij artikel 76 van de wet van 15 december 1980, behoudens bijzondere machtiging van de Minister van Migratie- en asielbeleid. In genoemd Ministerieel Besluit werd o.m. verwezen naar hoger vermelde veroordeling van 5 maart 2009 en werd o.m. ook vermeld: "... Overwegende dat uit de voorgaande feiten blijkt dat hij, door zijn persoonlijk gedrag, de openbare orde heeft geschaad; Overwegende dat het winstgevende karakter van het misdadig gedrag van betrokkene een ernstig en actueel risico aantoonde van een nieuwe schending van de openbare orde. Besluit: ... [REDACTED] ... wordt teruggewezen. Hij wordt gelast het grondgebied van het Rijk te verlaten met verbod er gedurende tien jaar terug te keren, op straffe van het bepaalde bij artikel 76 van de wet van 15 december 1980, behoudens bijzondere machtiging van de Minister van Migratie- en asielbeleid. ...".

Het hof stelt vast dat de beklaagde tegen het Ministerieel Besluit van terugwijzing van 15 juni 2009 geen beroep tot nietigverklaring of geen vordering tot schorsing heeft ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Waar de beklaagde opwerpt dat artikel 76 Vreemdelingenwet strijdig zou zijn met de bepalingen van de Richtlijn 2008/115/EG van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven, kan worden geantwoord dat artikel 1 van de Richtlijn 2008/115 (Publicatieblad van de Europese unie, 24.12.2008 L 348/98 e.v.) bepaalt: "Toepassingsgebied: In deze richtlijn worden de gemeenschappelijke normen en procedures vastgesteld die door de lidstaten moeten worden toegepast bij de terugkeer van illegaal op hun grondgebied verblijvende onderdanen van derde landen, overeenkomstig de grondrechten die de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht en het internationaal recht vormen, met inbegrip van de verplichting om vluchtelingen te beschermen en de mensenrechten te eerbiedigen."

De Richtlijn 2008/115 heeft enkel betrekking op de terugkeer van illegaal in een lidstaat verblijvende onderdanen van derde landen en heeft dus niet tot doel alle nationale voorschriften inzake het verblijf van vreemdelingen te harmoniseren; bijgevolg verzet deze Richtlijn zich er niet tegen dat illegaal verblijf in het recht van een lidstaat wordt aangemerkt als een strafbaar feit en dat daarop strafrechtelijke sancties worden gesteld om het plegen van een dergelijke inbreuk op de nationale verblijfsvoorschriften tegen te gaan en te bestraffen (vergelijk en zie nuttig arrest van 6 december 2011 van het Hof van Justitie (Grote Kamer) in de zaak (C-329/11) Achuhbabian tegen Préfet du Val-de-Marne (Frankrijk) onder considerans 28 (<http://curia.europa.eu>)).

Het hof laat overigens tevens opmerken dat in artikel 2 van de Richtlijn 2008/115 is bepaald: "Werkingsfeer: ... 2. De lidstaten kunnen besluiten deze richtlijn niet toe te passen op onderdanen van derde landen: ... b) die verplicht zijn tot terugkeer als strafrechtelijke sanctie of als gevolg van een strafrechtelijke sanctie overeenkomstig de nationale wetgeving, of jegens die een uitleveringsprocedure loopt. ...".

Het staat in onderhavige zaak vast dat de beklaagde werd veroordeeld wegens strafbare feiten (zie hoger) en dat uit de motivering van het Ministerieel Besluit van terugwijzing van 15 juni 2009 blijkt dat de terugwijzing het gevolg is van een strafrechtelijke veroordeling. (zie terzake ook nuttig: arrest van 6 december 2011 van het Hof van Justitie (Grote Kamer) in de zaak (C-329/11) Achuhbablan tegen Préfet du Val-de-Marne (Frankrijk) onder considerans 41 (<http://curia.europa.eu>)).

De beklaagde stelt ook nog dat vanaf 2 juli 2014 wel dwangmaatregelen werden toegepast met verwijzing naar het 'bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering' van 2 juli 2014 dat melding maakt van het Ministerieel Besluit van terugwijzing van 15 juni 2009.

Het hof stelt vast dat de geïncrimineerde periode van de tenlastelegging loopt van 18 juni 2009 tot 12 maart 2014.

Het staat vast dat de beklaagde geen rekening hield met het verblijfsverbod.

Het hof laat terzake voor zoveel als nodig ook nog opmerken dat artikel 7, lid 4 van de Richtlijn 2008/115 bepaalt: "Indien er een risico op onderduiken bestaat, of een aanvraag voor een verblijfsvergunning als kennelijk ongegrond dan wel frauduleus afgewezen is, dan wel indien de betrokkene een gevaar vormt voor de openbare orde, de openbare veiligheid of de nationale veiligheid, kunnen de lidstaten afzien van het toekennen van een termijn voor vrijwillig vertrek, of een termijn toekennen die korter is dan zeven dagen."

Hier kan overigens ook worden verwezen naar artikel 8 van de Richtlijn van 2008/115.

Ook kan worden verwezen naar artikel 7, eerste lid, 11°, tweede lid en derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Waar de beklaagde zegt dat zijn verblijf sowieso is gedekt voor de periode van 4 februari 2013 (datum neerleggen verzoekschrift bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde ambtenaar van de Burgemeester van de Stad Blankenberge van 10 januari 2013 tot niet-inaanmerkingneming van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf) tot 13 mei 2013 (datum arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen) door een zogenaamd document "bijlage 35" laat het hof nog opmerken wat volgt.

Volgens de door de beklaagde voorgelegde "bijlage 35" werd die "bijlage 35" afgegeven door de gemachtigde ambtenaar van de Stad Blankenberge op 25 februari 2013 in toepassing van artikel 111 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 27 april 2007 en werd het verblijf nog volgens dat document gedekt tot 25 maart 2013.

Andere documenten of verlengingen liggen niet voor.

Die zogenaamde "bijlage 35" is een "bijzonder verblijfsdocument".

Die bijlage 35 afgeleverd door de gemachtigde ambtenaar van de Stad Blankenberge kan de beslissing genomen door de Minister bevoegd voor de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdeling in het Rijk, gelet op de hiërarchie van de rechtsnomen, niet overtreffen.

De beklaagde was onderworpen aan een Ministerieel Besluit tot Terugwijzing van 15 juni 2009 dat hem werd betekend op 18 juni 2009 en dat niet opgeheven of geschorst werd en een verbod inhoudt om terug te keren op het grondgebied van het Rijk gedurende 10 jaar, hetgeen de aanwezigheid op het grondgebied (en het bekomen van een verblijfstitel) verbiedt.

De vraag rijst overigens of een "bijlage 35" een "toelating tot verblijf" inhoudt of niet alleen gedwongen uitvoering van de uitwijzing opschort (artikel 39/79 Vw).

Waar de beklaagde zich op de noodtoestand beroept en zich daarbij steunt op het recht op familie- en gezinsleven (de beklaagde verwijst naar artikel 8 EVRM en 22-22bis Grondwet) en het recht op bescherming van de kinder-ouderband (de beklaagde verwijst naar de artikelen 5, 9 en 10 IVRK) laat het hof opmerken dat het beschermen van de openbare orde (beklaagde werd veroordeeld wegens bezit en verkoop van cocaïne met de verzwarende omstandigheid dat de feiten gepleegd werden als daden van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging – zie hoger) primeert op de privébelangen die de beklaagde inroept.

Alle feitelijke beschouwingen en argumenten van de beklaagde in zijn beroepsbesluiten alsook de door de beklaagde neergelegde stukken zijn niet van aard om hetgeen hoger werd vermeld te ontzenuwen en/of zijn niet van aard om het hof tot een andere beslissing te brengen.

3. De strafmaat

De door de beklaagde gepleegde feiten zijn zwaarwichtig.

De handelwijze van de beklaagde ondermijnt de samenleving en getuigt van een manifest gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen.

De beklaagde is geboren op 22 mei 1984.

Hij heeft een ongunstig strafregister. Hij werd reeds meermaals veroordeeld.

Hij bevindt zich in staat van wettelijke herhaling.

Hij kan geen uitstel van tenuitvoerlegging straf meer krijgen.

Hiermee rekening gehouden, alsmede met:

- de aard en objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten,
- de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd,
- de persoonlijkheid van de beklaagde,

- de sociale toestand en financiële draagkracht van de beklaagde, zoals deze blijken uit de bundel,
- is het hof van oordeel dat de eerste rechter aan de beklaagde een passende bestraffing (hoofdgevangenisstraf van 1 jaar en een geldboete van 100,00 EUR, verhoogd met 50 opdedemen en aldus gebracht op 600,00 EUR en eraan gekoppelde vervangende gevangenisstraf van 1 maand) heeft opgelegd voor de bewezen gebleven tenlastelegging. Deze bestraffing is absoluut noodzakelijk om de beklaagde tot blijvend normbesef te brengen en om recidive te voorkomen.

4. De kosten, de solidariteitsbijdrage en de bijzondere vergoeding

De eerste rechter heeft correct geoordeeld over de kosten, over de bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp van de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders en over de vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure.

OP DEZE GRONDEN, het hof,
rechtdoende op tegenspraak,

Gelet op de hierboven aangehaalde wetsbepalingen en deze door de eerste rechter aangehaald,

- 24 van de wet van 15 juni 1935,
- 2, 3, 40 en 100 van het strafwetboek,
- 1, 76, 80 en 81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen
- 190, 210 en 211 van het wetboek van strafvordering,

al deze wetsbepalingen door de voorzitter ter zitting van heden aangeduid;

Verklaart elk hoger beroep ontvankelijk en erover beslissend,

Bevestigt het bestreden vonnis op grond van de hoger vermelde motieven en de hiermee niet strijdige motieven van de eerste rechter, met dien verstande en deze wijzigingen:

dat de tenlastelegging wordt verbeterd als volgt: "Bij inbreuk op artikel 76 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, het Rijk te zijn binnengekomen of er te hebben verbleven zonder bijzondere machtiging van de Minister, als vreemdeling, die sedert minder dan tien jaar uit het grondgebied werd teruggewezen of uitgezet, namelijk door Ministerieel Besluit de dato 15 juni 2009 dat hem ter kennis werd gebracht op 18 juni 2009";

dat de door de eerste rechter uitgesproken veroordelingen lastens de beklaagde Hedi Ayari gelden voor de tenlastelegging zoals thans verbeterd.

Veroordeelt beklaagde ██████████ tot het betalen van de kosten van het hoger beroep, deze gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie begroot 101,60 EUR.

kosten:

afschriften	18,00
	3,00
	3,00
opstelrecht beroep	35,00
dagvaardingen	33,36
subtotaal	92,36
+ 10%	9,236
Totaal	101,596
Afgerond op :	101,60

Aldus gewezen door

Emiel Teirlinck,
Jean Libert,
Alexander Snoeck,
en bijgestaan door Ann Keytsman,

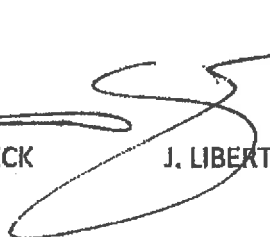
voorzitter;
raadsheer,
raadsheer,
griffier.

A. KEYTSMAN

A. SNOECK

J. LIBERT

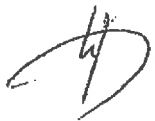
E. TEIRLINCK

en na ondertekening door dezen uitgesproken in openbare terechtzitting van **drieëntwintig juni tweeduizend vijftien**

waarbij de voorschriften van artikel 195 van het Wetboek van Strafvordering werden nageleefd

door Emiel Teirlinck,
in aanwezigheid van Francis Desterbeck,
en bijgestaan door Ann Keytsman,

voorzitter,
advocaat-generaal,
griffier.

A. KEYTSMAN

E. TEIRLINCK

HET HOF VAN BEROEP TE GENT, zesde KAMER,
rechtdoende in correctionele zaken;

Gezien het vorenstaand arrest, op heden uitgesproken;

Gelet op de vordering van het openbaar ministerie strekkende tot de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde:

[REDACTED]
geboren te Tunis (Tunesië) op 22 mei 1984,
van Tunesische nationaliteit,
voorheen wonende te 8370 Blankenberge **[REDACTED]**
thans zonder gekende woonplaats;

De veroordeelde is ter terechtzitting niet aanwezig, noch iemand voor hem;

Het hof stelt vast dat er redenen bestaan om te vrezen dat de veroordeelde zou pogen zich te onttrekken aan de tenuitvoerlegging van de straf, hem bij voormeld arrest opgelegd en welke één jaar hoofdgevangenisstraf of een zwaardere straf inhoudt, nu hij beseft hoe zwaar justitie aan de gepleegde feiten tilt en hij geen gekende woonplaats heeft in het Rijk;

Gezien de artikelen

- 33 van de Wet van 20 juli 1990;
- 24 van de Wet van 15 juni 1935;

BEVEELT DE ONMIDDELLIJKE AANHOUDING VAN DE VEROORDEELDE.

Dit alles in het Nederlands, behoudens waar anders vermeld;.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **drieëntwintig juni tweeduizend vijftien.**

Aanwezig:

- Emiel Teirlinck,
- Jean Libert,
- Alexander Snoeck,
- Francis Desterbeck,
- Ann Keytsman,

kamervoorzitter;
raadsheer;
raadsheer;
advocaat-generaal;
griffier;

A. KEYTSMAN

A. SNOECK

J. LIBERT

E. TEIRLINCK

ARS 2015/ 2334

████████████████████

████████████████